

Savoir sans Frontières

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

Go bé lo Lem

2000

Jean-Pierre Petit

*Người dịch :
Trần Thu Dung &
Nguyễn Thương Thương*

Tri thức không biên giới

Thành lập theo Luật Hiệp hội 1901
Villa Jean-Christophe, 206 đường Montagnère, 84120, Pháp

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

Jean-Pierre Petit, chủ tịch hiệp hội : Từng phụ trách nghiên cứu tại Trung tâm Nghiên cứu Khoa học Quốc gia Pháp (CNRS), chuyên gia nghiên cứu vũ trụ, người sáng lập ra một thể loại truyện tranh mới : truyện tranh khoa học. Năm 2005, ông đã quyết định đưa hơn 20 tác phẩm của mình lên mạng và cho phép người xem tải miễn phí từ trang web của ông. Ông cũng là người thành lập hiệp hội Tri thức không biên giới, hoạt động phi lợi nhuận vì mục đích phổ biến các kiến thức khoa học kỹ thuật đi khắp thế giới. Từ những nguồn đóng góp tự nguyện, năm 2006, Hiệp hội trích ra 150 euros trả cho mỗi dịch giả (bao gồm cả phí chuyển tiền). Mỗi ngày đều có rất nhiều người tham gia dịch, góp phần làm tăng số lượng các tập truyện được dịch (năm 2005, truyện đã được dịch ra 18 thứ tiếng, có cả tiếng Lào và tiếng Ruanda).

Các giáo viên có thể tải truyện về dưới dạng tập tin PDF, sử dụng toàn bộ hoặc một phần tác phẩm để phục vụ cho việc giảng dạy nếu đó là hoạt động phi lợi nhuận. Truyện cũng có thể được đưa vào thư viện địa phương, thư viện các trường phổ thông và đại học dưới dạng sách in hoặc lưu trên mạng nội bộ.

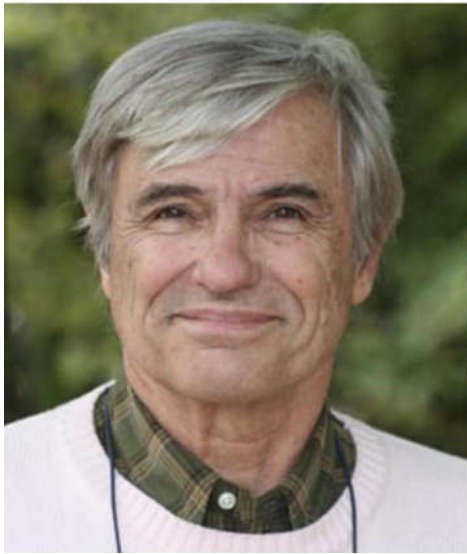
Tác giả cũng đã bắt đầu viết những tập truyện đơn giản dễ hiểu hơn (dành cho lứa tuổi 12), bổ sung cho bộ truyện hiện có. Ngoài ra hiệp hội cũng đang chuẩn bị để cho ra đời các tập truyện « nói » dành cho người không biết chữ và truyện « song ngữ » giúp người đọc học tiếng nước ngoài từ tiếng mẹ đẻ.

Hiệp hội vẫn đang không ngừng tìm kiếm các dịch giả có kiến thức về lĩnh vực khoa học kỹ thuật để có thể chuyển ngữ các tập truyện sang ngôn ngữ mẹ đẻ của họ một cách chính xác nhất.

Hiệp hội cũng rất mong nhận được sự đóng góp của mọi người (dưới dạng ngân phiếu chuyển cho Hiệp hội Savoir sans Frontières). Phần lớn nguồn tài chính của hiệp hội vào năm 2006 được dùng để chi trả cho công tác dịch thuật

Kiến thức không biên giới

Hiệp hội phi lợi nhuận được thành lập vào năm 2005 và do hai nhà khoa học người Pháp quản lý. Mục đích: phổ biến kiến thức khoa học bằng cách sử dụng ban nhạc được vẽ qua các tệp PDF có thể tải xuống miễn phí. Năm 2020: 565 bản dịch sang 40 ngôn ngữ đã đạt được. Với hơn 500.000 lượt tải xuống.

Jean-Pierre Petit

Gilles d'Agostini

Hiệp hội là hoàn toàn tự nguyện. Số tiền quyên góp hoàn toàn cho các dịch giả.

Để đóng góp, hãy sử dụng nút PayPal trên trang chủ:

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

?

một vương quốc xưa nay không có vấn đề gì.
Vua Joocjơ tỏ vẻ lo lắng.

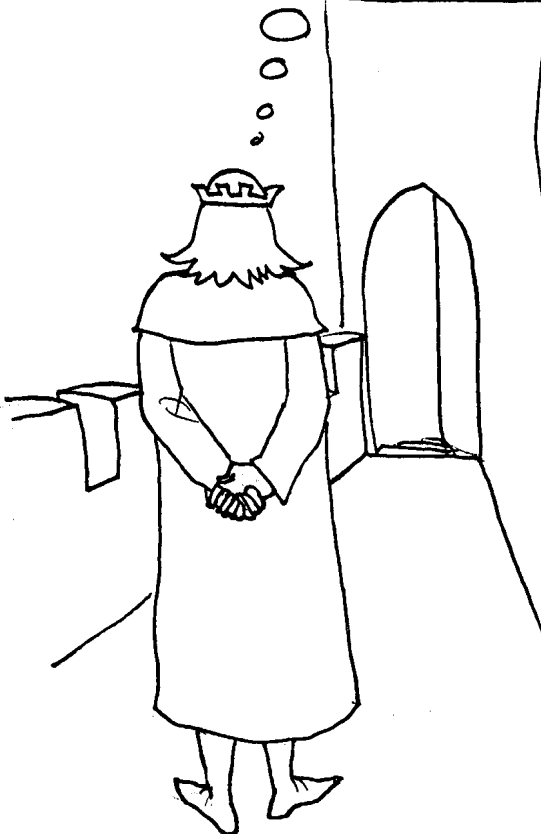

Filíp lại đang làm trò gì đây ?

Hôm nay, rõ ràng, nó không đi
săn. Cung và túi tên còn nằm đây.

Con ngựa nó vẫn còn ở
trong chuồng mà cái thặng
quý đó đi đâu rồi ?

Sao? Đừng
có bảo nó lại ...

**Chết chửa ! Con định làm gì
đấy nữa?**

**Thưa cha ! Một cái máy,
một cái máy ...để bay.**

**Bay ?
Như chim ?
Nếu Trời muốn thế
thì ông ấy đã sinh ra
con người có lông vũ
rồi còn đâu!**

**Thế mà con vẫn thấy
loài dơi không có một
tí lông mà vẫn bay
chẳng khác nào chim**

**Làm cánh giống như dơi thì dễ,
chỉ thiếu một điều : sức mạnh để
làm chúng chuyển động. Không biết
có phép màu nhiệm nào để làm
chuyện đó không ?**

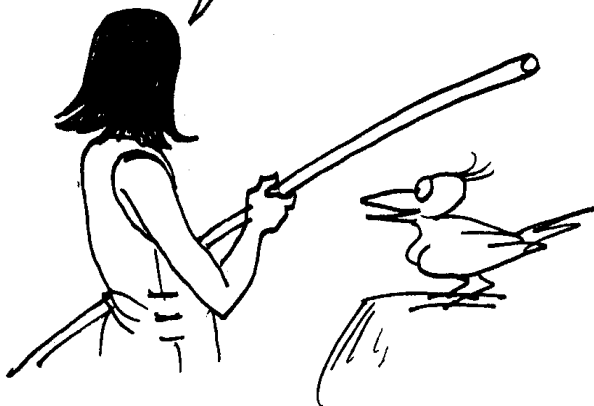
Đừng quên là con chưa vợ và vương quốc chưa có người nối ngôi. Cha thì đã già rồi, con biết đấy.

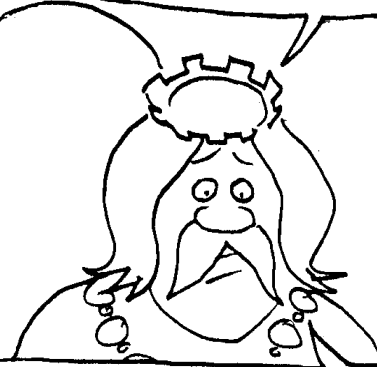
Vâng thưa cha, nhưng để sống với nhau, một người đàn ông và một người đàn bà phải có cùng sở thích. Thế mà chẳng có cô nào trong những người cha giới thiệu cho con lại thấy chuyện bay là thú vị cả.

Người đàn bà con thấy trong mộng thì như thế nào?
Một đàn bà - chim? Hay đàn bà-dơi?

Một vị thần bảo nếu gặp người đó con sẽ nhận ra được ngay

Ôi con trai tôi
điên mất rồi!

Nó đuổi theo những ảo mộng,
rồi ngày tháng cứ từ từ trôi ...
trôi...

Bệ hạ, đừng buồn, trong vương quốc này
ắt phải có cái con chim hiếm đó. Bệ hạ chỉ
việc mở buổi dạ hội lớn và mời tất cả các
cô gái ở tuổi cập kê đến là được.

Dạ hội lớn, hừm...Được, nhưng chỉ mời các cô gái con nhà danh giá thôi.

Tất nhiên là thế rồi. Nhưng Filíp rất hay coi thường tước vị các công chúa. Nên thần đề nghị, để cho mọi việc dễ dàng hơn, xin bệ hạ hãy mở một buổi vũ hội hóa trang.

Cũng được, hãy chọn ngày và cho sứ giả đi thông báo khắp vương quốc đi.

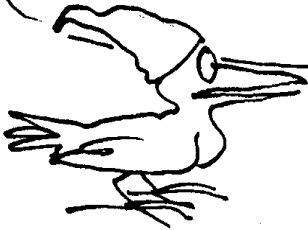
Vâng, thưa bệ hạ, thần sẽ lo việc này ngay tức khắc.

Tại vương quốc, một vị trưởng giả có một cô con gái. Góa vợ, ông lấy thêm một người vợ lẽ đã có hai cô con gái riêng của đời chồng trước. Thế rồi khi ông trưởng giả này qua đời, người dì ghẻ vốn chỉ tìm cách chiếm đoạt gia tài đó đã để lộ bộ mặt độc ác khôn lường. Bà hành hạ đứa con riêng của chồng một cách không thương tiếc, biến cô bé thành một đứa con đòi trong xó bếp.

**Ăn mặc rách rưới, bị ngược đãi,
cô bé suốt ngày phải làm mọi việc
cực nhọc cho đến thâu đêm.
Cô có thói quen ngồi trên tro bên
bếp lửa,**

**Và vì vậy nên mọi người
gọi cô là CÔ LỘ LEM.**

A ! Sứ giả. Hẳn đem tin gì đến ?

**Các cô mở cửa ra, tôi đem đến một
thông điệp của vua Giocgiơ đây.**

Nhà vua gửi chúng tôi đi khắp vương quốc để bố cáo rằng :
Ngày mười tháng tới, tất cả các thiếu nữ trong nước, không
ngoại trừ ai, đều được mời đến dự buổi vũ hội hóa trang.
Tất cả các thiếu nữ chưa chồng

Đây là ba giấy mời của nhà bà.

Ba? Mẹ, nhà mình
chỉ có hai.

Người thứ
ba là tôi..

Tất nhiên Lọ Lem hoàn toàn có
quyền tới dạ hội đó. Cô lại đã hóa
trang xong cả rồi.
Cô chỉ việc đến thôi...

**mặc bộ đồ của bọn hầu
bàn chẳng hạn...**

**một trong những thứ
hóa trang thật độc đáo cho
một cô gái như hạng nó.**

**Thời gian trôi và ngày dạ hội đã đến. Gia nhân trong
lâu đài nhà vua, quyết định tổ chức dạ hội ngay**

**trong khu vườn có tường cao bao bọc
xung quanh, Họ hối hả lo chuẩn bị kê bàn,
treo đèn và dọn một sàn nhảy rộng ở đó.**

Hai cô gái riêng được mẹ gọi thợ đến đặt làm mặt nạ theo kích thước để che cái mũi quá dài của hai ả.

Cả hai cô đều hóa trang thành công chúa với hy vọng được hoàng tử Filíp chú ý đến mình.

Này ! Lọ lem, xe ngựa đến rồi đấy. Con có chắc là con không đi chứ ? Với bộ đồ hóa trang của con đó, chắc chắn thế nào con cũng sẽ thành công !

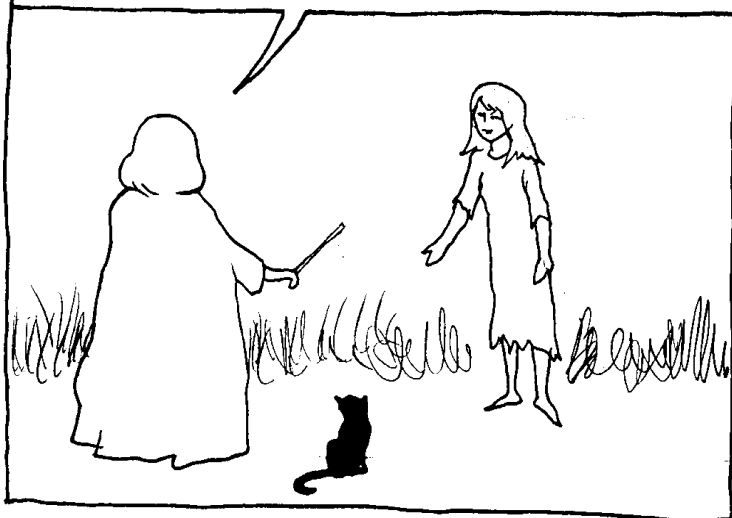

Vũ hội hóa trang? Có phải là việc gì quan trọng đâu. Nhưng ta sẽ không thể nào để con ăn mặc thế này. Đứng dậy đi, để ta lo cho con.

Ôi mẹ đỡ đầu của con!

Xem nào, Đến chỗ nhà vua ở phải mặc thật diện!

Áo dài xoa, găng da đen dài tay, mặt nạ nhung đen... Hừm, trông được đấy.

Còn thiếp mời? Con làm sao vào được khi không có thiếp mời. Bà dì con cầm rồi.

Tôi biết thiếp ở đâu. Bà để trong tủ phòng bà. Chẳng dễ gì lấy được đâu.

Dù sao bà ta chẳng nghĩ là Lọ Lem đi. Phải lấy trộm thiếp.

Nhưng làm sao vào lấy mà không bị lộ. Bà ấy còn thức. Bà ta ngủ rất muộn.

Con phải vào lấy. Nhưng không mặc đồ này. Để ta tìm cách.

MiAOU!..

Cách nào ạ?

Mèo Fêlin buổi tối biết tàng hình. Con cứ làm như nó.

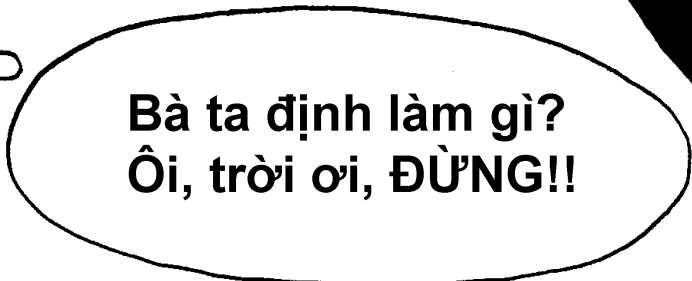
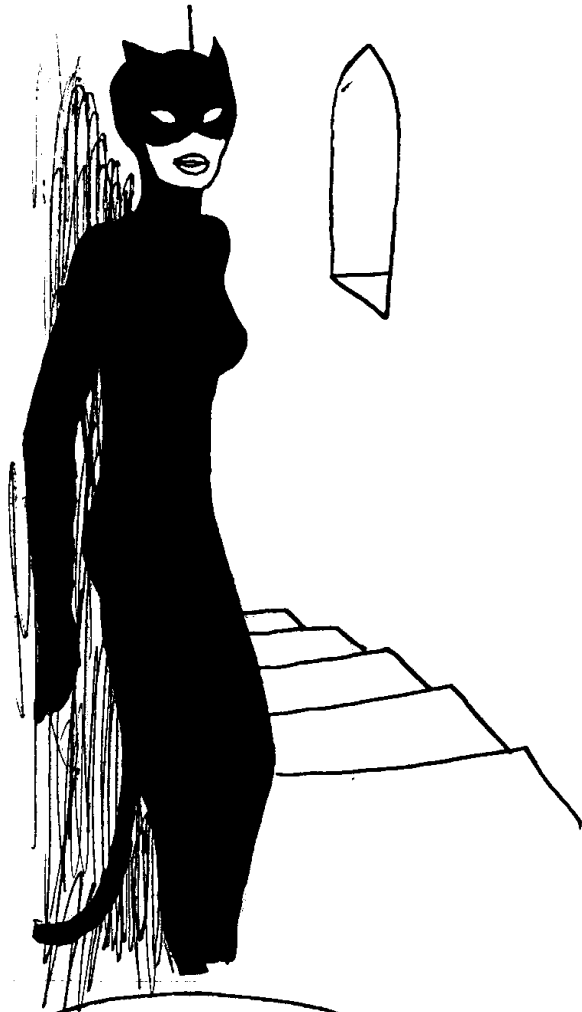
Con cần một bộ mà ban đêm nó làm cho con hoàn toàn trở thành vô hình.

Như thế này được rồi.

OH!..

Không tiếng động, Lọ Lem mặc như thế, lách vào cầu thang tháp.

Lọ Lem mà đến dạ hội của nhà vua, lại còn có chuyện như thế nữa!!

Ah Ah...

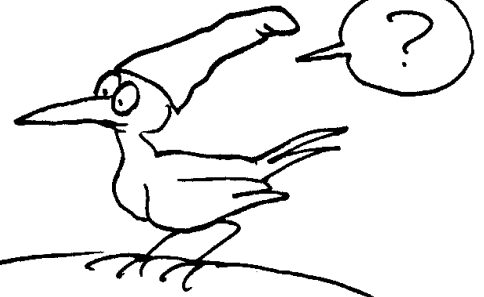
Hông rồi, bà ấy đốt cái thiệp rồi.

Hừ! Con mụ quái ác!

Thôi đừng lo, chuyện này đối với ta chả thành vấn đề.

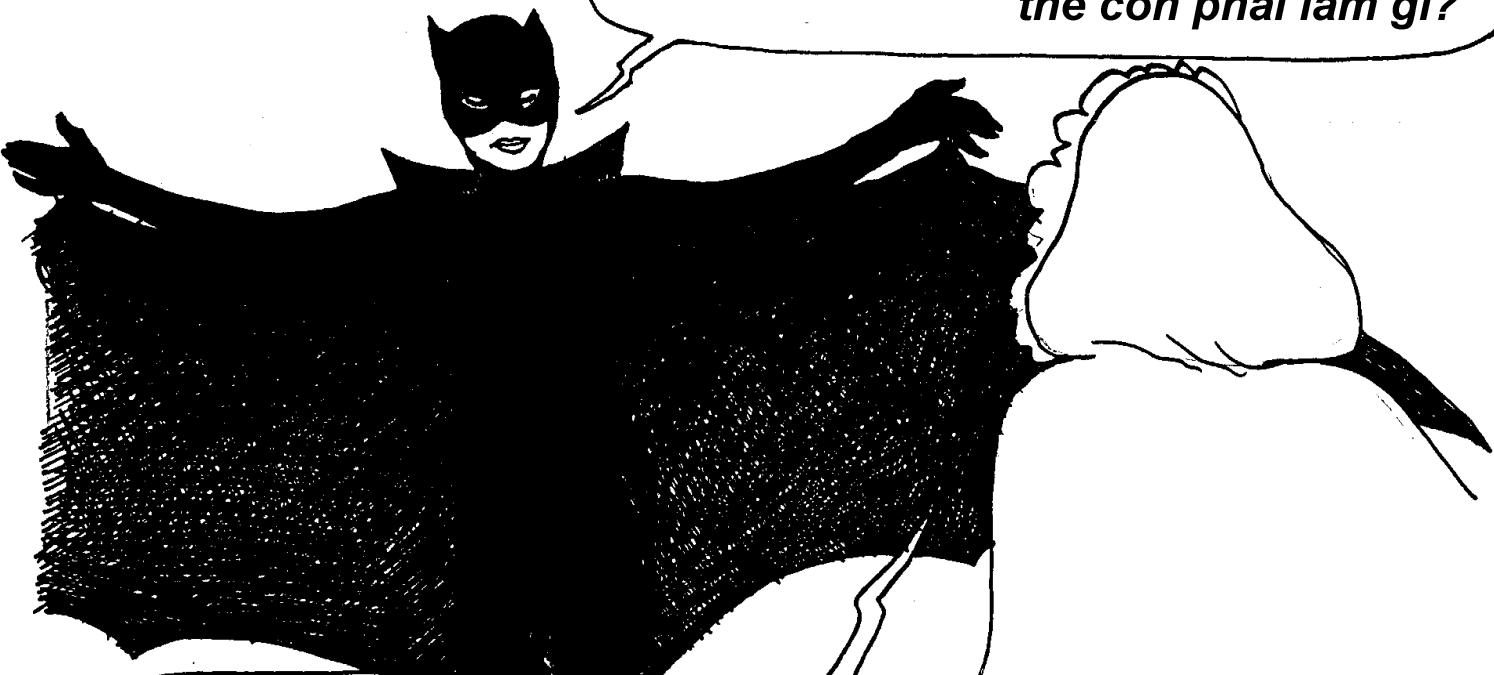
Con dùng áo choàng đen này, nó cho phép con
lọt vào hoàng cung.

Không,
khoác lên!

Có lẽ con sẽ phải xuyên qua tường
đấy !

Cái áo choàng kì lạ,
thế con phải làm gì?

Con không làm gì được với nó,
nếu không có thêm một thứ phụ tùng khác.

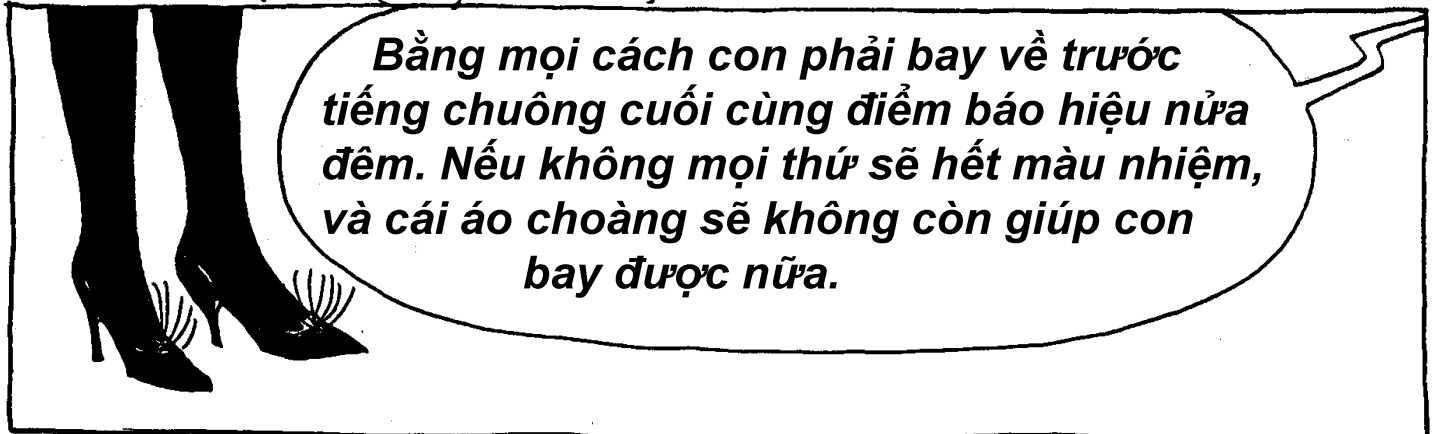
Thứ gì ạ?

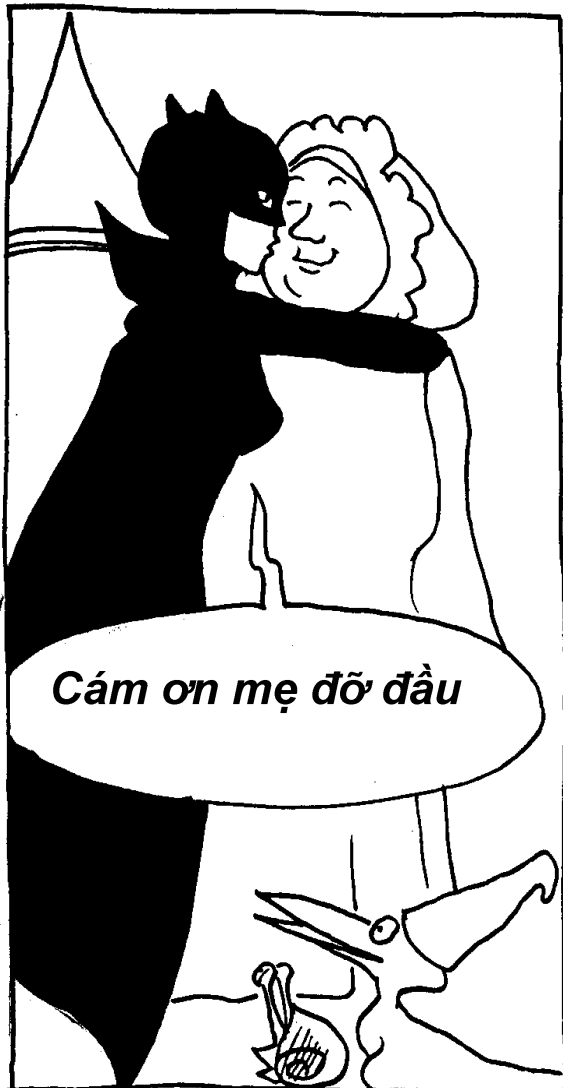
Đôi giày này.

Với đôi giày, áo choàng sẽ đưa con lên trên không trung, và con sẽ có thể vượt qua tường. Đôi giày cũng sẽ đưa con về lại đây. Nhưng hãy nghe ta dặn điều này:

Bằng mọi cách con phải bay về trước tiếng chuông cuối cùng điểm báo hiệu nửa đêm. Nếu không mọi thứ sẽ hết màu nhiệm, và cái áo choàng sẽ không còn giúp con bay được nữa.

Cám ơn mẹ đỡ đầu

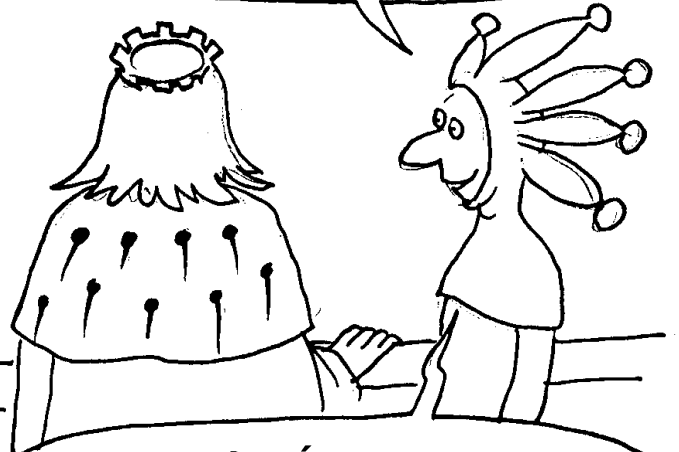
Bây giờ con đi nhanh lên!

Và đừng quên, trước tiếng chuông thứ mười hai báo nửa đêm đấy!

**Mình thấy ánh sáng
lâu đài rồi.**

**Thưa bệ hạ, vũ hội hóa
trang này thành công đấy chứ?**

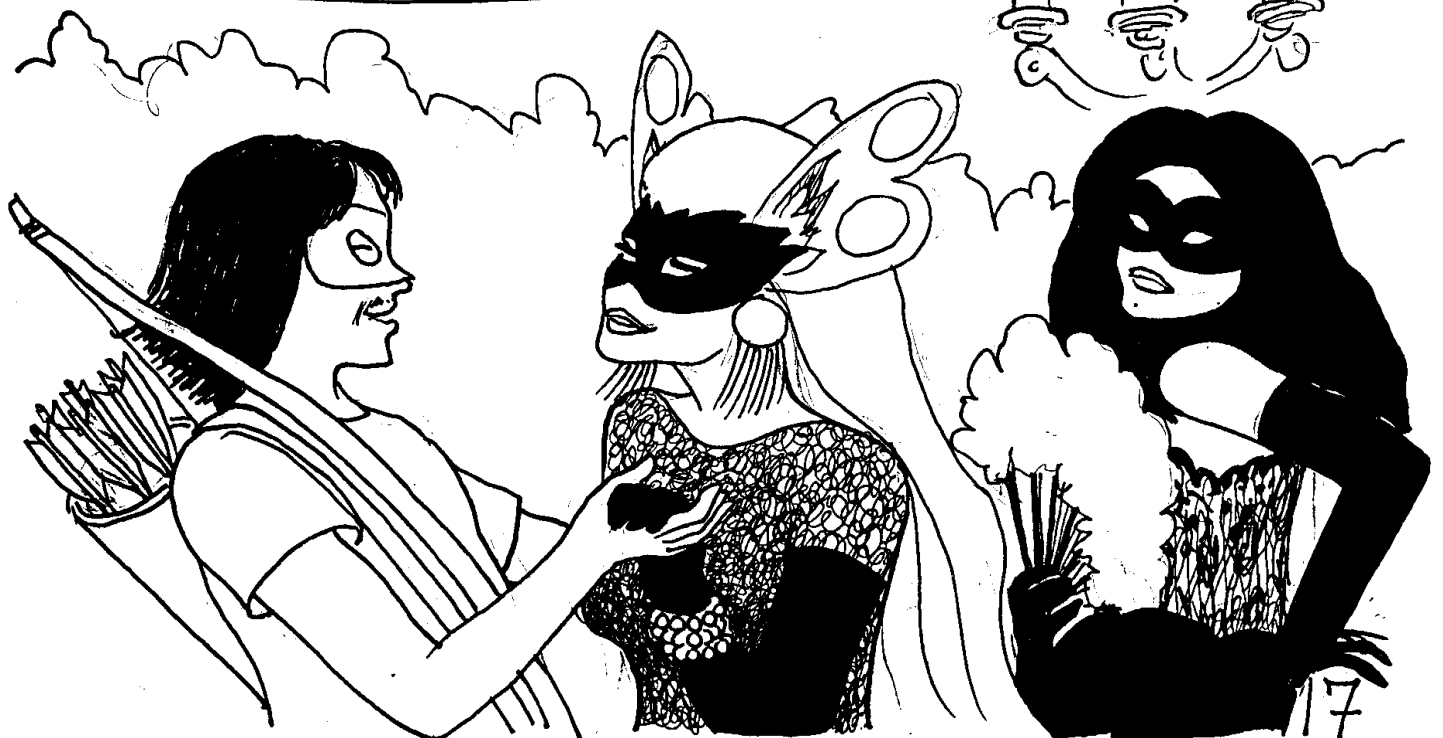
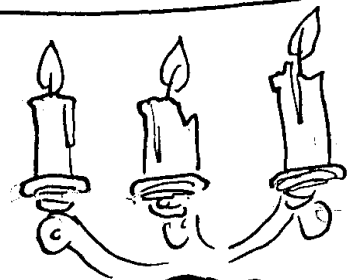

**Hoàng tử vốn hay dăng trí,
lơ dểnh vậy mà đang liên tục
nhảy với các cô gái xinh đẹp
nhất của vương quốc.**

**Đúng, nó có vẻ rất vui thích. Vậy có nghĩa là
cứ phải mở vũ hội hóa trang hàng tuần trong
cung để buộc nó bỏ cái thú đi săn và làm
máy bay đi ư ?**

Quả tình nó thích thú thật.

Ồ, tôi xin lỗi...

?

Phải chăng đây là một... cô gái biết bay?

mà cô vừa đặt chân đậu xuống thảm cỏ này?

Trời đất ơi! Nàng có phải là cô gái dơi.
Cô đã khám phá ra bí quyết bay của loài dơi rồi ư?

Tôi... ?
Không phải đâu !
Em chỉ có hóa trang thôi.
Ngài có thể đã tưởng em bay khi thấy gió đêm thổi cái áo choàng của em đấy.

Tôi thề, tôi thấy nàng hạ
cánh xuống thăm cỏ mà ...

Không, em chạy trên cỏ và giang hai tà
áo ra đấy thôi. Em cứ... tưởng tượng em
là một con dơi thật đấy.

Chết thật ! Anh
ta đã trông thấy mình,
mình phải bịa chuyện
ra thôi.

Ngài có cho đấy là thứ câu
hỏi để đặt ra trong một vũ hội
hóa trang không ?
Tốt hơn hết
ngài dẫn em ra nhảy đi.

Nàng ... nàng tên là gì ?

Em nghĩ ngài chính là
Hiệp sĩ Rừng xanh?

Ừ... đại loại như vậy.

Lọ Lem không biết mình đang nhảy trong vòng tay hoàng tử Filíp và không thấy thời gian trôi qua.

Bỗng nhiên...!

DONG

Ôi, Trời, đến giờ!..

Sao... đến giờ làm gì?

Xin lỗi, em phải đi ngay!

Ngay !!?!
Nhưng dạ hội vừa bắt đầu

DONG!

Em phải về ngay!

Nhưng...

Vô lý quá, nếu em cần xe, tôi sẽ bảo gia nhân đưa em về.

Này em, lối cầu thang chỉ dẫn ra sân thượng thôi. Lối ra lâu đài là hướng ngược lại cơ mà ! ? !

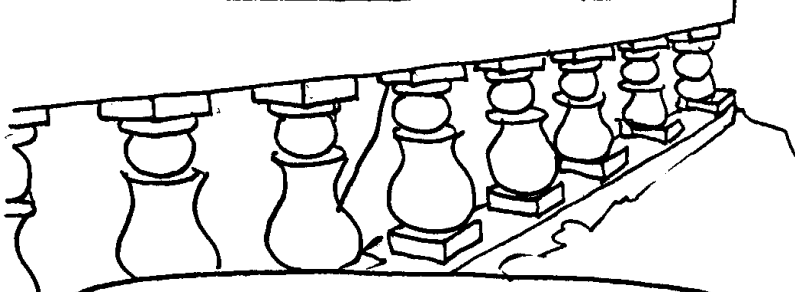
Tôi muốn gặp lại nàng. Cho tôi biết tôi có thể gặp lại nàng ở đâu ? Quay lại đi, sân thượng không ra được!

DONG

OH!

Cô ta đã biến mất

Chúng ta nên chú ý là trong bản Cô Bé Lộ Lem này, cô ấy không đánh rơi chiếc hài. Thế thì chàng hoàng tử làm sao để có thể tìm lại được cô ?

DONG!

Ồi trời,! Mình hạ cánh vào đúng lúc trước khi tiếng chuông cuối cùng báo nửa đêm vừa điểm.

"Không biết hiệp sĩ ấy là ai. Có thể chẳng bao giờ mình biết được"

-Lọ Lem, gọi cả tiếng không thấy. Mang tao cốc nước thuốc sắc lên đây, mãi không thể nào chớp mắt được.

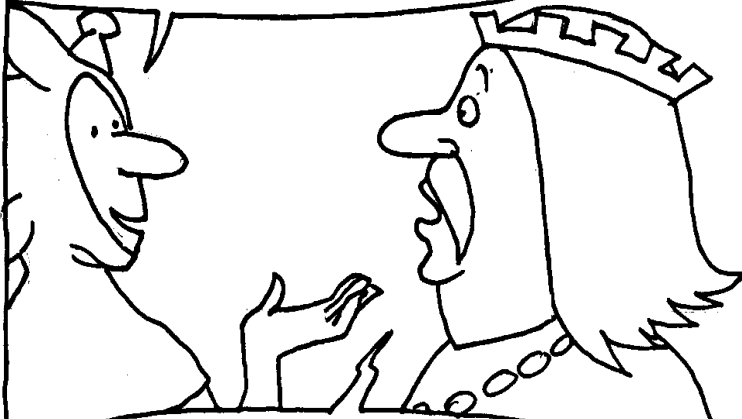
Vâng, có ngay ạ!

Hôm sau, cả cung điện xôn xao.

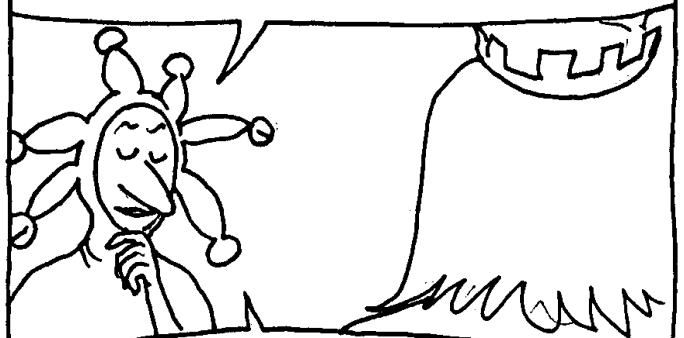
Chúng ta có quá ít đầu mối để tìm lại cô nương ấy, cô ta biến đi như có phép thuật. Bộ đồ hóa trang che kín không biết tóc màu nâu hay vàng. Giỏi lắm chỉ biết được chiều cao. Thật quá ít!

Thưa bệ hạ, hoàng tử đang yêu. Phải chăng đó là điều bệ hạ mong?

Yêu! Thì chắc chắn rồi! Nhưng không biết... yêu ai !?.

Chúng ta có thể ra thông cáo tìm người bằng cách tả bộ đồ hóa trang của cô ta. Nhưng tất cả mọi đũa đàn bà ngu đàn sẽ lại làm theo mắt.

Không, đó là điều chúng ta không nên làm .

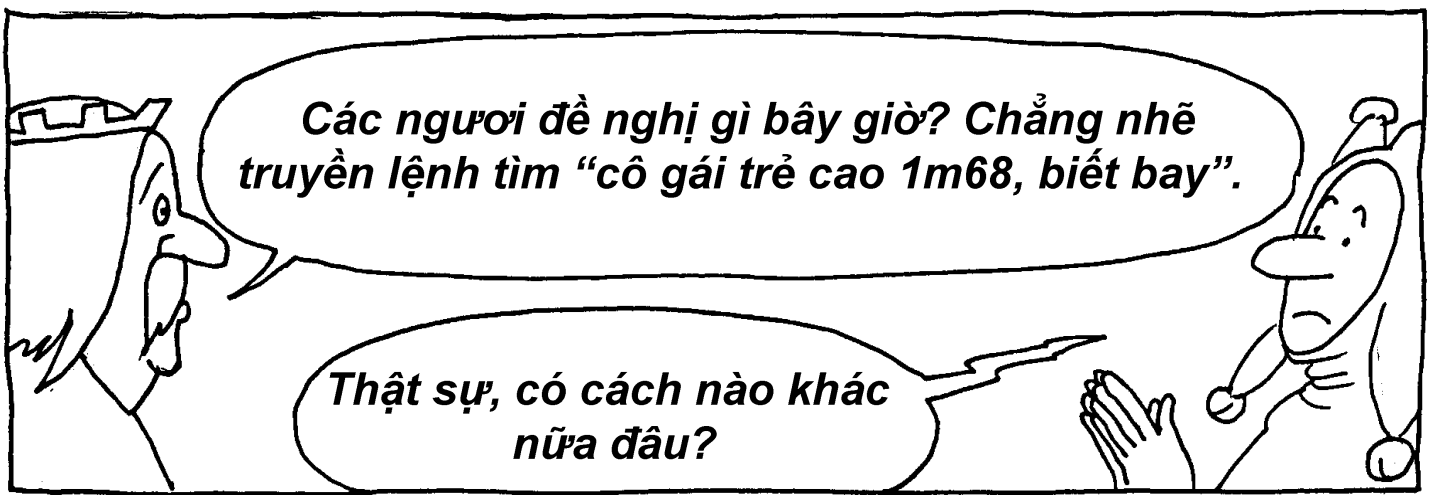
Hoàng tử cho rằng cô ấy biết bay!

Có thể! Nhưng đó là đầu mối duy nhất mà chúng ta có.

Cái đó thì lố bịch và phản khoa học!

Đó là bí mật quân sự tối cao cho phép chúng tôi liên lạc giữa các đội quân của chúng tôi cách xa 10 dặm.

Thuộc bí mật quốc phòng?

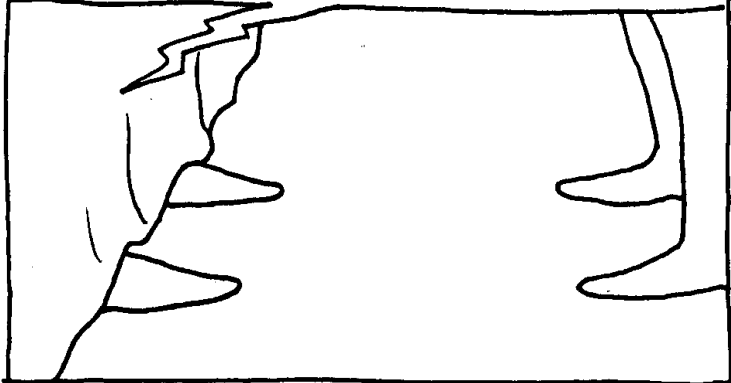
Chính xác!

Nhờ hệ thống trang bị trong các chòi canh, chúng tôi dùng khói để liên lạc. Tất cả đang ở giai đoạn thực nghiệm.

Hèm!

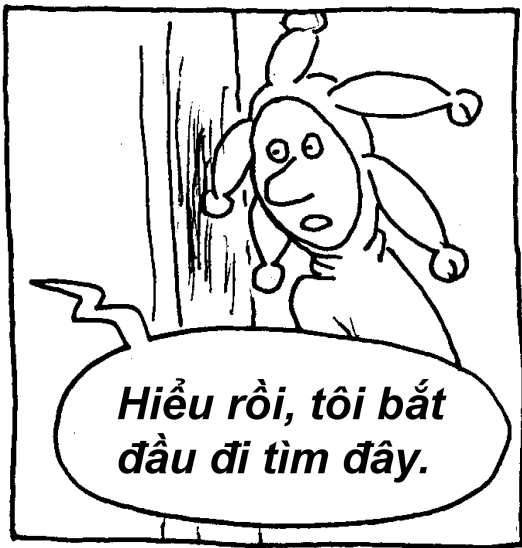
Để xác định vị trí, sự thận trọng phải được đặt lên hàng đầu. Chúng tôi là những chuyên gia về loại công việc này. Chọn lọc, thu thập thông tin, tiếp cận các khu vực trọng điểm.v.v

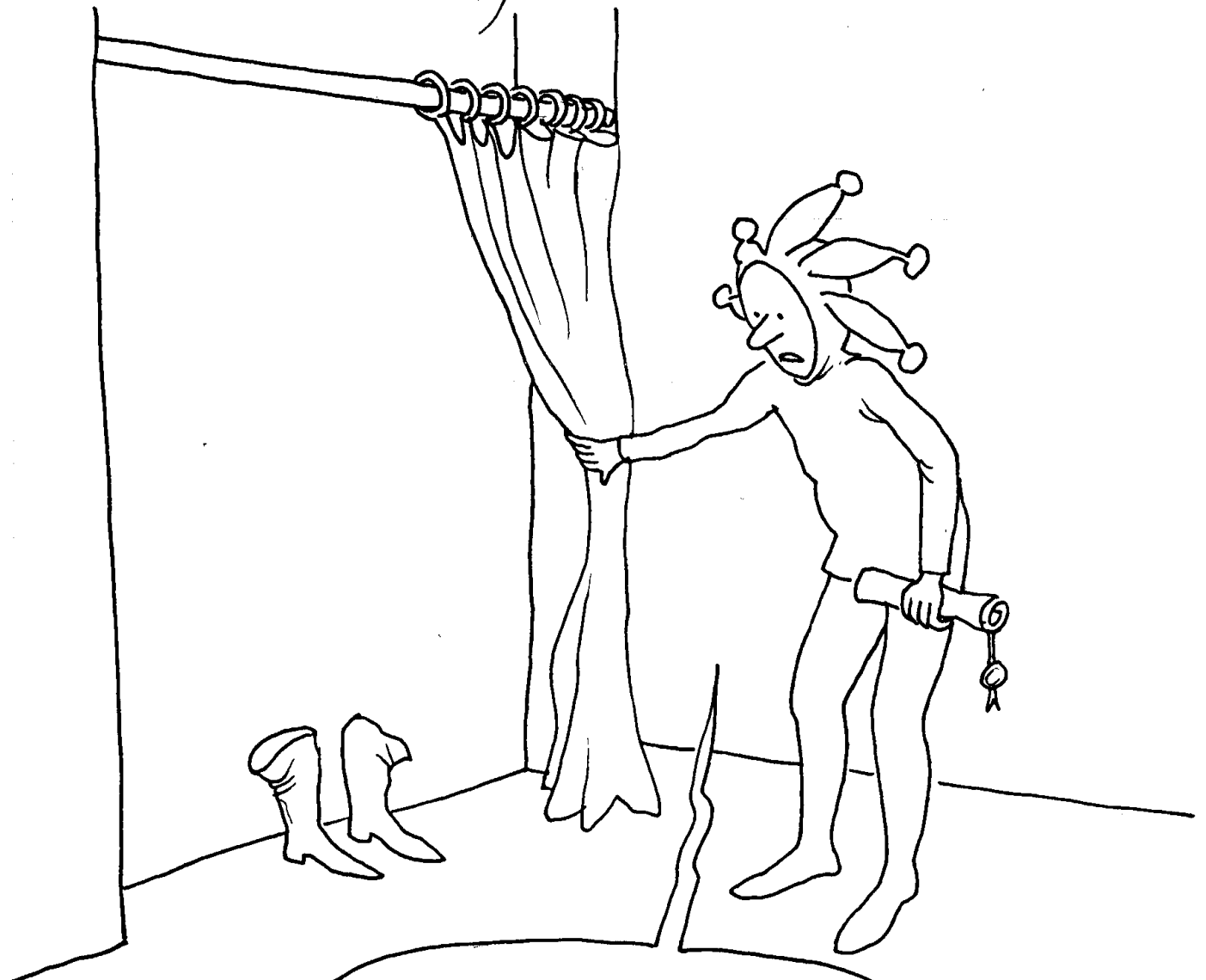
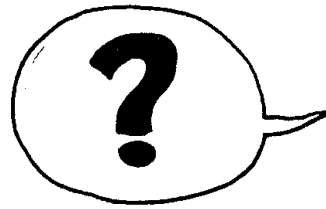
Hừm...đổi với việc khá tế nhị này, cách này hay đấy. Đây là thông báo tìm người

Không, không dấu tích viết

Hiểu rồi, tôi bắt đầu đi tìm đây.

Hừm...bọn này khôn thật!

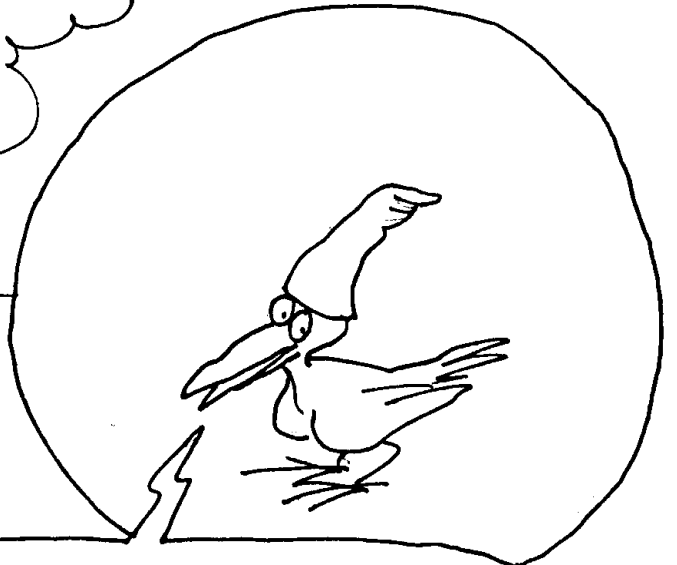

Xem nào, một tảng đá
hoa cương hồng là được đấy
Nhìn được từ xa. Bắt tay vào
việc thôi...

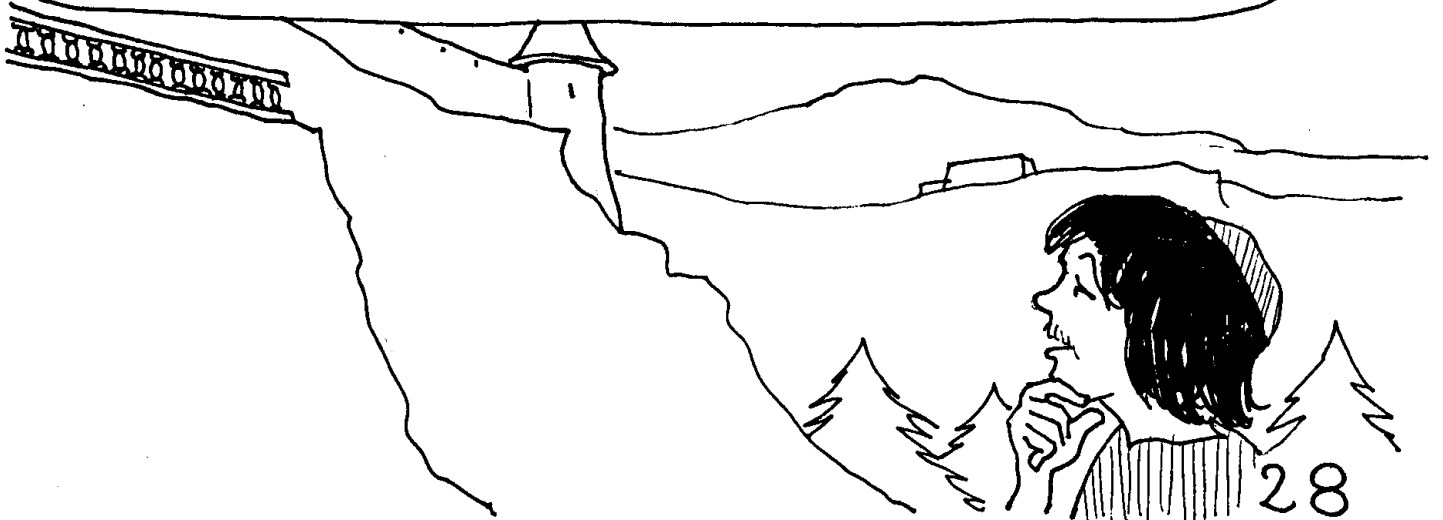

Đấy, chỉ việc
đem niêm yết những
tấm biển này khắp vương
quốc là xong.

Nào, "J" thì làm thế nào nhỉ?

Trong khi đó hoàng tử đi tìm các đầu mối.

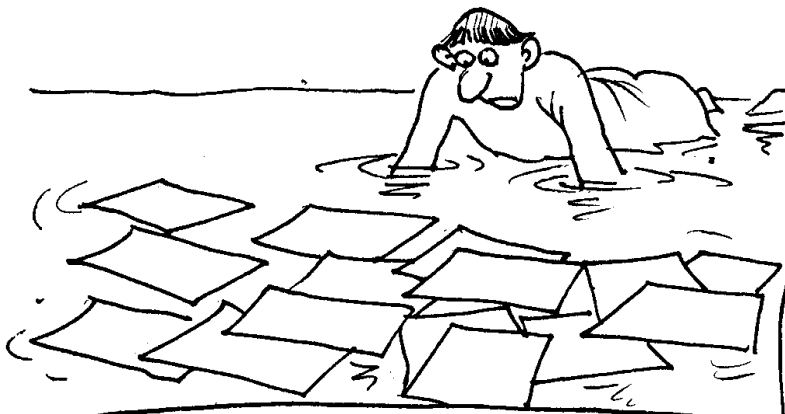
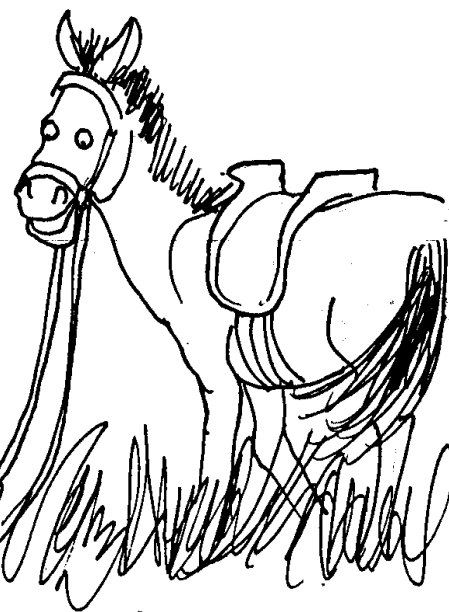

Nào, tiến lên, chỉ vượt một con suối nhỏ thôi mà, đi đi...

Nếu ta kể với cha bề trên việc này, chắc ông ấy sẽ giết ta mất!

Tấm biển này còn đọc được, may quá mình mang theo tráp bút. Ta chỉ cần chữa lại mấy tấm kia, chịu khó một tý...

Vâng
thưa ngài,

nhân viên X-27, truyền tin
này!

Mẹ kiếp!
Gió nổi lên rồi.

Ghi! Tìm một cô gái trẻ điên
1m58, đã bị hiếp dâm.

Họ muốn mình tìm
một cô gái cao 1m78
biết đàn violon

Lạ thật !...

Cún Philipút, mà y tìm được gì vậy?

Một mẫu giấy với ký hiệu khó hiểu.

Thế nào, thằng điên, kết quả tìm kiếm đến đâu rồi ?

THIẾU N

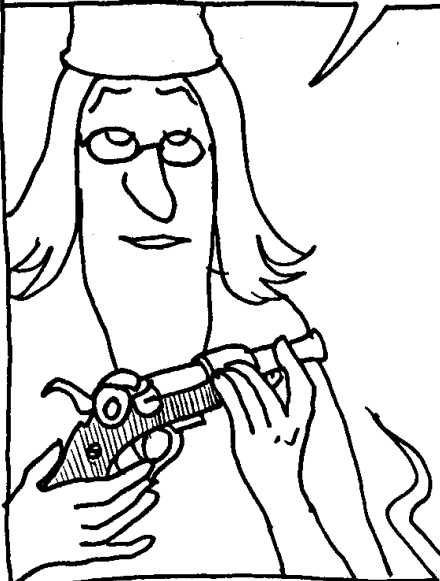
Thưa bệ hạ, mọi việc đang tiến hành, tiến hành nhưng phải tiếp tục.

Đó gọi là kính, nó giúp tôi nhìn rõ hơn. Đôi khi nó còn có cái lợi giúp ta nhìn thấy được tương lai.

**Thời gian như khói pha lê
qua đó ta thấy hai mặt khác
nhau.**

**mang đến ngày hôm nay
những điều thuộc tương lai
có thể gây ra đảo lộn lớn.**

**Mặc-lanh, tôi gặp một cô gái
hình như biết bay, liệu điều này
có thể không?**

**Chờ tý, tớ cho cậu xem
cái này. Quái, tớ để đâu rồi ?**

**Cậu biết cái mũ của các
chức sắc nhà thờ không?**

**Anh có biết rằng họ
mượn nhiều phụ kiện
xưa, Cây gậy quyền của
họ chẳng hạn chính là
cái mà các nhà bói
toán thời La Mã dùng
để dự báo tương lai.
Tuy rằng tớ nghi ngờ
các vị giám mục của
chúng ta bây giờ
còn giữ được cái
tài năng đó.**

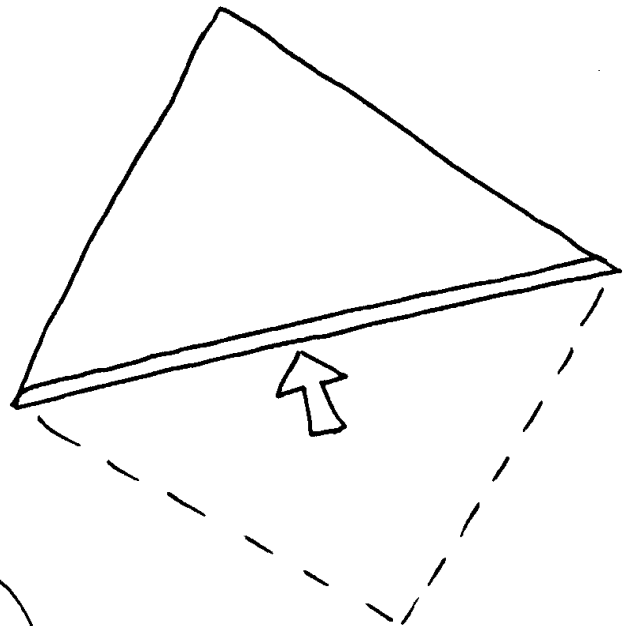
Mọi thứ đều có ý nghĩa cả. Tôi luôn tự đặt câu hỏi từ đâu sinh ra cái mũ của họ. Cuối cùng, tôi tìm ra câu trả lời ở một tác phẩm thuộc một tương lai xa vời.

Đó là chiếc máy bay.

Thật à !?!

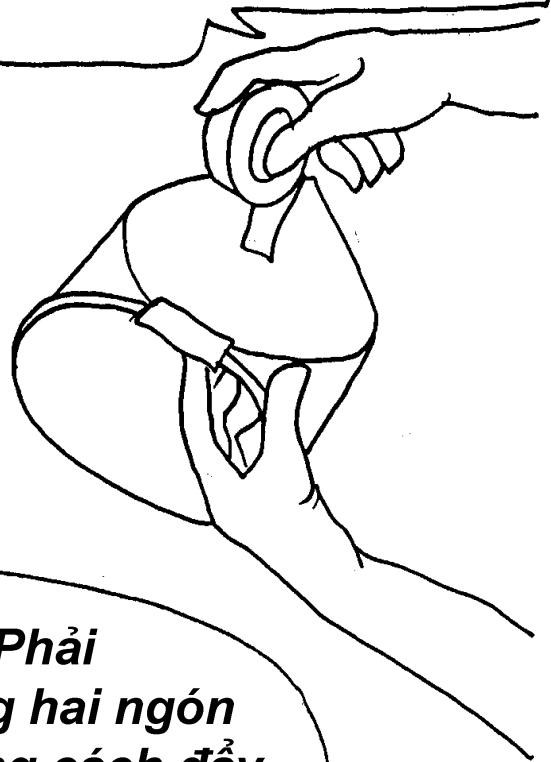
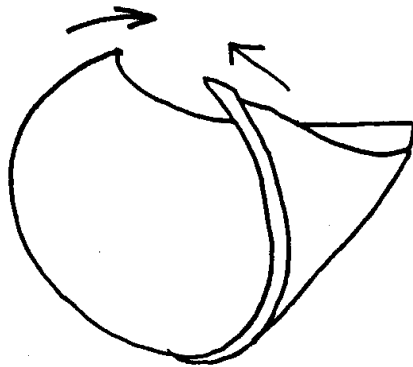
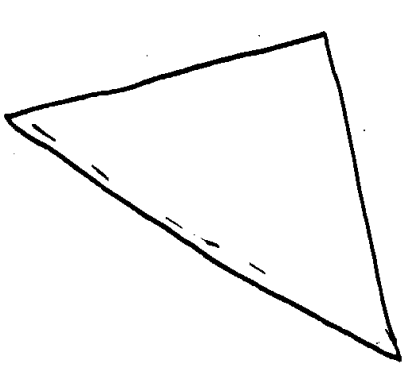
Thật, để tôi chứng minh cho cậu xem.

Lấy một tờ giấy vuông, cuộn nó chặt vào lại theo đường chéo. Bắt đầu từ một góc vuông.

Cuộn cho đến khi cạnh cuộn này khớp đúng đường chéo.

Bước thứ hai, là cuộn vật đó vào chính nó bằng cách dính hai góc đối diện vào nhau bằng một thứ diệu kỳ khác mà tớ đem về từ những đợt đột nhập vào tương lai. Nó gọi là băng dính.

Phóng cái vật này đi thì khá tế nhị. Phải cầm một góc không dán của nó bằng hai ngón tay và « đưa nó vào không khí » bằng cách đẩy ngang vào nó một lực

Như thế này

Hay thật !

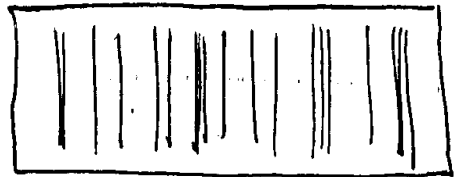
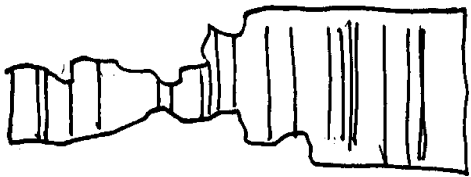
Nếu làm cẩn thận và ném từ trên vách đá xuống. Cái vật này có thể bay được một dặm.

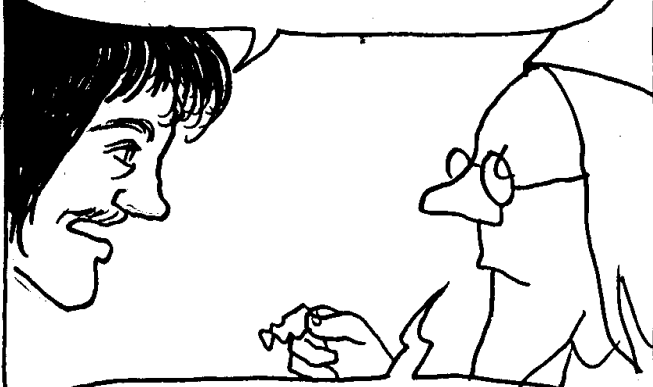
Quay lại chuyện cô gái mà tớ nói đi ! Khi cô ta bay đi, cô ta đánh rơi cái này. Một tấm giấy có viết chữ cổ ? Con chó của tôi đã gặm mất một nửa. Liệu có thể tìm được gì từ mẫu giấy này không?

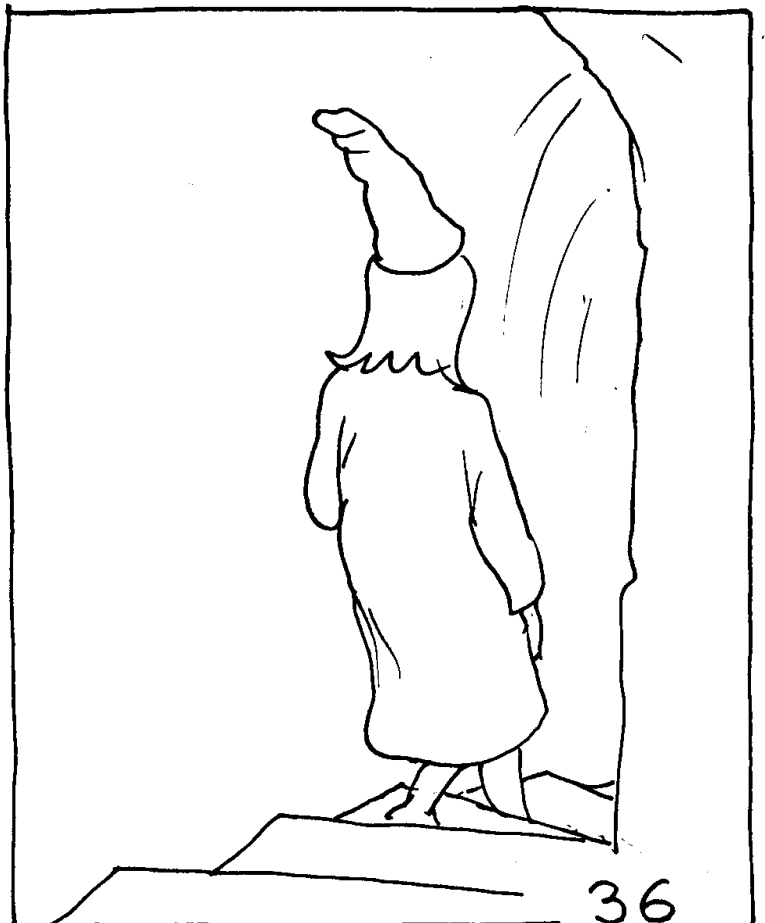
Không, đó không phải là chữ cổ, mà con người tương lai gọi đó là MÃ VẠCH. Điều hay của nó là nếu có mất đi một phần thì chưa hẳn đã mất hết thông tin nếu mình còn đọc được các vạch.

Cậu đọc được mã này ?

Ừ, nhưng tớ không đọc trước mặt cậu. Để tớ vào phòng thí nghiệm một lúc.

Đây rồi, thông tin đọc được là : Da nai đen, cỡ chân 34, 190 Quan Pháp. Có họa diên mới tiêu đắt thế.

SNAP!

Tớ hiểu rồi, đó là cỡ giày của nàng. Cám ơn Mỵ-lanh, tớ biến đây.

Này, hãy đi tìm tất cả các cô gái đến đêm dạ hội đi giày số 34 nhé.

Bảo họ mang luôn đôi giày đi hôm đó nữa.

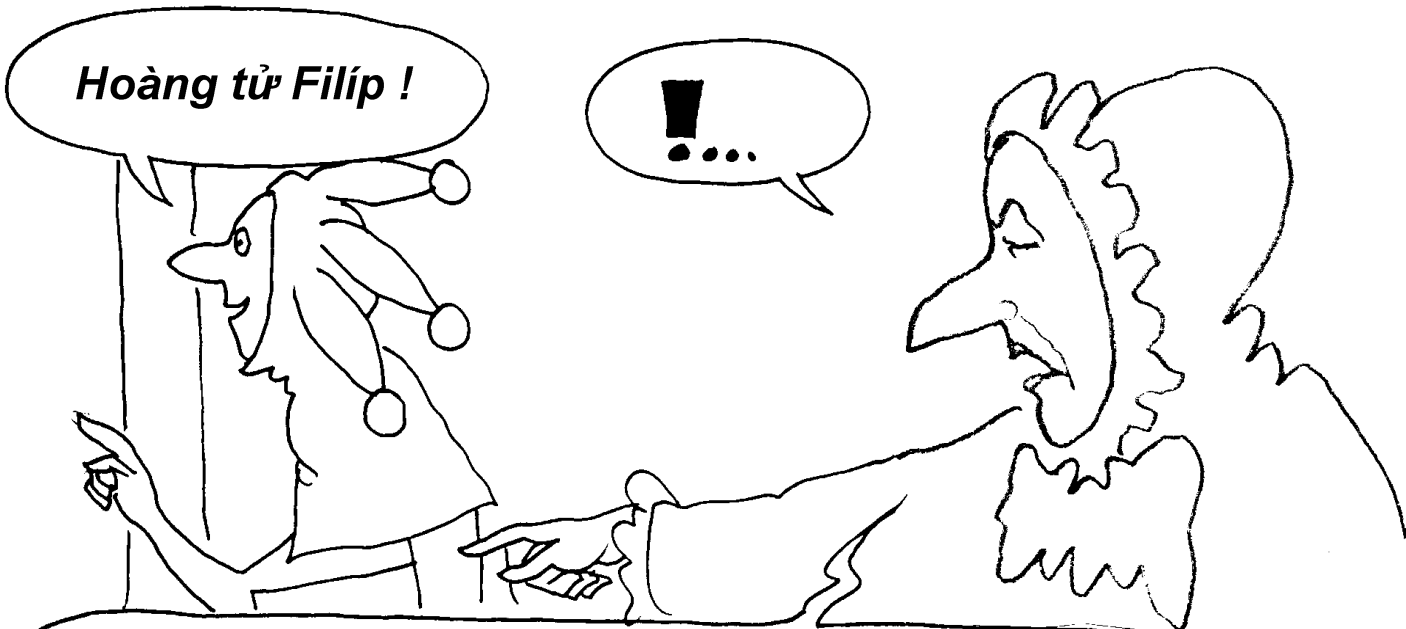
Sau đó

Tôi đúng
giày số 34

Rất tiếc không đúng giày

Con tôi rất đáng trí, nhưng
đó không phải là đôi giày mà nó
đi hôm dạ hội !

Tôi cũng đi giày 34.

Thế thì ĐÚNG RỒI ! Đó là đôi giày da nai đen của con gái tôi dùng hôm dạ hội, nhưng tìm mãi không ra, hóa ra con Lọ Lem vô lại này đánh cắp. Thảo nào chúng tôi tìm khắp nơi. Trả lại cho nó ngay !

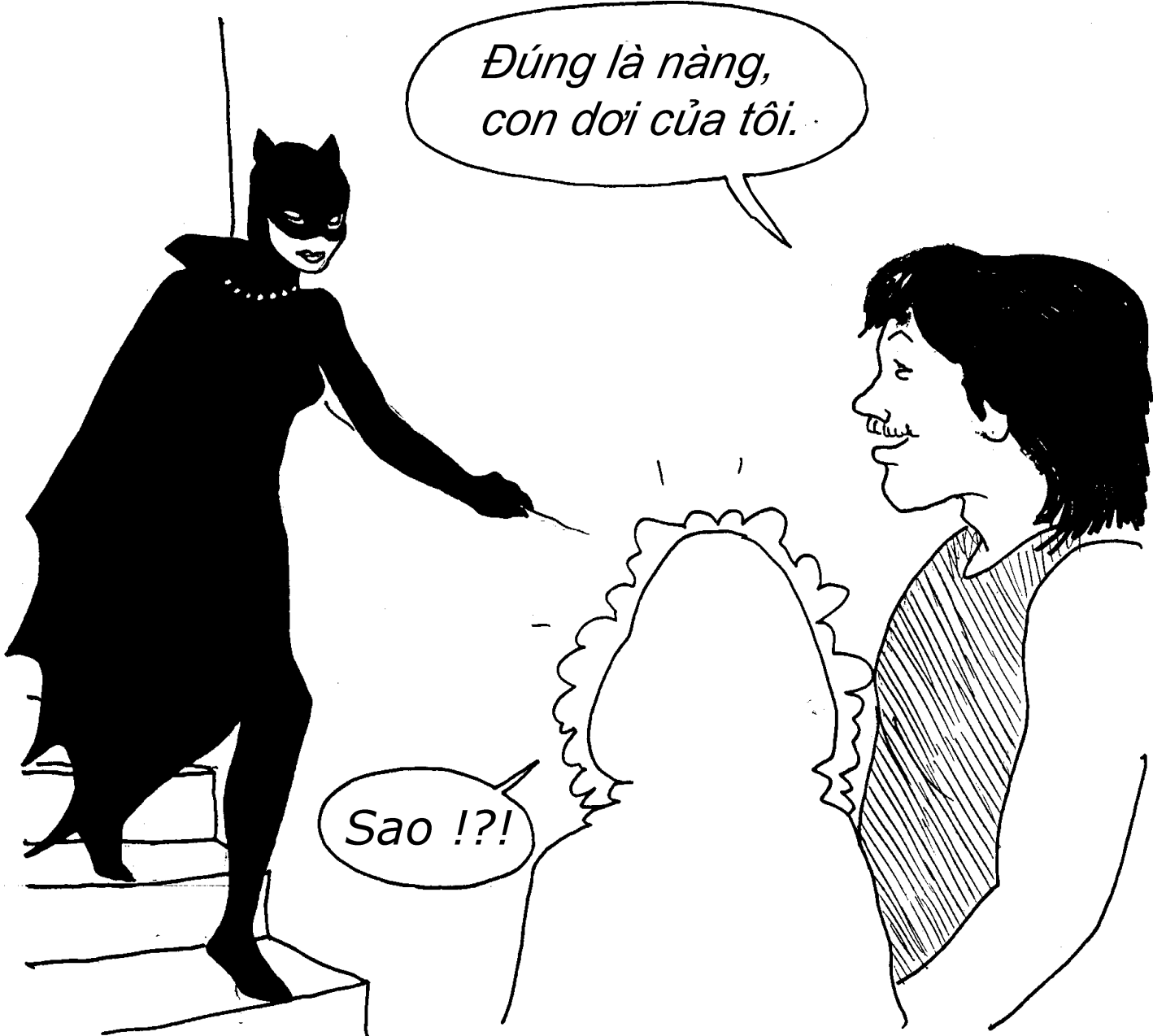
Đừng tưởng muốn
làm gì cũng được đâu !

Hop! Lọ Lem biến thành... dơi.

Hãy chờ !

Đúng là nàng,
con dơi của tôi.

Sao !?!

Người biết
được bí quyết
để bay lên trời.

Em sẵn sàng chờ đợi
tất cả những thử nghiệm.

Hết